

**Східноукраїнська наукова
юридична організація**

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«НАЦІОНАЛЬНІ ТА МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ
СУЧАСНОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ:
ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»**

5-6 серпня 2016 р.

**м. Харків
2016**

Н 35 Національні та міжнародні стандарти сучасного державотворення: тенденції та перспективи розвитку: Міжнародна науково-практична конференція, м. Харків, 5-6 серпня 2016 р. – Х. : Східноукраїнська наукова юридична організація, 2016. – 132 с.

Подані на конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

УДК 342(063)
ББК 67.0я43

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА	
Зубрицька О. В. ВИХОВАННЯ ЯК ПЕРЕДУМОВА ПРАВОВОЇ ПОВЕДІНКИ ЛЮДИНИ: ЮВЕНАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА	7
Назарук Ю. В. ПРАВАЗАСТОСОВЧІ АКТИ ОРГАНІВ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА РОЛЬ У СИСТЕМІ ПРАВОВИХ АКТІВ	10
Плугатар Т. А. НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ТА ПІДРОЗДІЛІВ, ЩО НАЛЕЖАТЬ ДО СФЕРИ УПРАВЛІННЯ МВС УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ	13
Савескул А. В. ВОПРОС СИСТЕМАТИЗАЦІЇ І КОДИФІКАЦІЇ ЗАКОНОДАТЕЛЬНОСТІ В СФЕРЕ ОБРАЗОВАННЯ В УКРАЇНІ	16
СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО	
Грабова Я. О. ПРАВО НА ПРИТУЛОК ЯК ПРАВО ОСОБИ	20
Колисенко А. І. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ ІНСТИТУТУ КОНТРАСІГНУВАННЯ В УКРАЇНІ	23
Лізунова О. Д. АНАЛІЗ КОНСТИТУЦІЙНИХ ОСНОВ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИБОРІВ	27
СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, ЖИТЛОВЕ ПРАВО	
Берназ-Лукавечька О. М. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ КРЕДИТУВАННЯ	31
Зубенко К. В. ДО ПИТАННЯ ПРО ВВЕДЕННЯ В ЦИВІЛЬНИЙ ОБОРОТ РУХОМИХ РЕЧЕЙ, НА ЯКІ ПОШИРЕНО ПРАВОВИЙ РЕЖИМ НЕРУХОМОСТІ	33
Казарян А. К. НЕПЕРЕБОРНА СИЛА ЯК ПІДСТАВА ЗУПИНЕННЯ ПЕРЕБІГУ ПОЗОВНОЇ ДАВНОСТІ	37
Санченко О. І. ЦИРКОВА ВИСТАВА ЯК ТЕАТРАЛЬНА ПОСТАНОВА	39

Схаб-Бучинська Т. Я. ПРИНЦИП ОБМЕЖЕННЯ ДОГОВІРНОЇ СВОБОДИ В ЗАКОНІ УКРАЇНИ «ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕСВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ГРОШОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ»	42
СЕКЦІЯ 4. ТРУДОВЕ ПРАВО, ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
Богомолов В. В. ІННОВАЦІЙНІСТЬ ЯК ФУНКЦІЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРАЦІВНИКІВ	46
Кучма О. Л. ДОПОМОГА НА ПОХОВАННЯ ЯК ВИД МАТЕРІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА СТРАХУВАННЯМ У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМЧАСОВОЮ ВТРАТОЮ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ	49
Полишин Г. В. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ ЖІНОК	51
Соловей А. А. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ У ТРУДОВОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	55
СЕКЦІЯ 5. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО	
Анпілгов О. В. АНАЛІЗ СУЧАСНОЇ СТРУКТУРНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ РЕГІОНОМ В УКРАЇНІ З ПОЗИЦІЙ ВІДПОВІДНОСТІ «ВЛАСТИВОСТІ ЕМЕРДЖЕНТНОСТІ»	59
Будзинський М. П. КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ НАПРІКІНЦІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ	62
Глуховець В. А. ПРАВООХОРОННА СФЕРА ДЕРЖАВИ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	66
Катаєва Е. В. СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ФУНКЦІЙ СУДОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	68
Качинська М. О. ПСИХОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ ВЧИНЕННЯ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї НАД ЖІНКАМИ ТА ДІТЬМИ	72
Колівошко А. А. ПЕРСПЕКТИВИ ЗМІНИ СТАВКИ ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК В УКРАЇНІ	74
Предместніков О. Г. ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОРГАНІВ ЮСТИЦІЇ У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМЧАСОВОЮ ОКУПАЦІЄЮ ЧАСТИНИ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ ТА ПРОВЕДЕННЯМ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ	78
Пчелін В. Б. НОРМАТИВНА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ СЕКРЕТАРЯ СУДОВОГО ЗАСІДАННЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	81
Суховетрук І. І. СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРА ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРОКУРАТУРИ ЯК СУБ'ЄКТА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ	84
Ткаченко О. Р. СУБ'ЄКТИВНА СТОРОНА АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ КОРУПЦІЄЮ	88
Чернуха М. М. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОБ'ЄКТ ПУБЛІЧНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	91
СЕКЦІЯ 6. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА	
Давиденко С. В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ОКРЕМИХ ПОЛОЖЕНЬ ГЛАВИ 41 КПК УКРАЇНИ	94
Дяков В. С. ІМОВІРНІСТЬ І ВІРОГІДНІСТЬ ЗНАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	98
Зубаха Д. В. КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВБИВСТВ, ВЧИНЕНИХ ОСОБАМИ З РОЗЛАДАМИ ПСИХІКИ	102
Касютіна А. Ю. ПОНЯТТЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ВІКТИМІЗАЦІЇ	106
Колеснік І. І. ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИКИ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ДТП	110
Косолап О. В. СТАН НАУКОВОЇ РОЗРОБЛЕНОСТІ ПРОБЛЕМАТИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ І ТАКТИКИ ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ПІД ЧАС Виявлення та розслідування злочинів	113
Міняйло Н. С. ПРИЧИНІСТЬ І ДЕТЕРМІНІЗМ: ДЕЯКІ ПИТАННЯ СПІВВІДНОШЕННЯ	116

Фотій Т. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА В СУДОВИХ ДЕБАТАХ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	119
Цимбал Ю. Ю. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	123

СЕКЦІЯ 7. МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО ТА МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО Лютій В. Р. ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАКРІПЛЕННЯ НЕТТІНГУ В УКРАЇНІ	127
--	-----

СЕКЦІЯ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Зубрицька О. В.
*начальник служби у справах дітей
Стрийської міської ради Львівської області
м. Стрий, Львівська область, Україна*

ВИХОВАННЯ ЯК ПЕРЕДУМОВА ПРАВОВОЇ ПОВЕДІНКИ ЛЮДИНИ: ЮВЕНАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Філософія виховання заторкує широкий культурологічно-освітній спектр наукових проблем полі. Синтезуючий характер, котрий показаний в практичній філософії показує реальну картину філософського виховання, як такого, зміщує футурологічні процеси, а також інтелектуальні розвідки. Сьогодні, як ніколи, необхідна філософія виховання особистості, оскільки вона поєднує соціально-культурні традиції, старається дослідити в широкому спектрі усю багатоглибкість виховання. Потрібно сказати, що рефлексія філософії виховання зосереджує складні та неоднозначні формотворення сучасної культури, права та освіти.

Сім'я, родина, їхнє виховання – об'єкт дослідження різноманітних наук, а, від так, є частиною кожної із них. Тому, на інститут сім'ї покладена велика міра відповідальності, оскільки правильні настанови, прив'язка батьками до культурних та національних традицій дасть змогу сформувати в дитини духовні цінності, правильне уявлення до правової реальності, правової культури та правосвідомості та, зрештою, правової поведінки.

Необхідно відзначити, що процес становлення правової поведінки у суспільстві відбувається не лише в рамках цілеспрямованої діяльності, але й під впливом соціальної та правової реальності. В цьому випадку, актуалізується відстеження прояву правовірної поведінки як цілеспрямованого процесу філософсько-соціального відтворення людини через її самотвердження у суспільних відносинах.

На нашу думку, в процесі чіткої та злагодженої поведінки таких моральних чеснот, як совість, моральний обов'язок, доброзичливість, відповідальність перед суспільством та перед самим собою, дають можливість формуванню у свідомості людини стійких переконань, котрі виступають основою суспільно правовірної активної поведінки людини у сфері правового регулювання. Разом з тим, суспільно активна поведінка

впливу на ефективність системи професійного розвитку інноваційних кадрів, на її думку, є: (а) оцінювання ефективності підготовки й розвитку цієї категорії людських ресурсів; (б) стимулювання й мотивація інноваційної праці на підприємстві й у державі; (в) виробничі апробації результатів такої праці як на підприємстві, так і за його межами; (г) вільний доступ до інформаційних ресурсів; (д) рівень розвитку інноваційної культури на підприємстві й у суспільстві; (е) сприятливі умови для розвитку професійної дослідницької кар'єри; (є) законодавче забезпечення механізму професійного розвитку інноваційних кадрів на регіональному й державному рівнях [4].

Таким чином, інноваційність як функція професійного розвитку працівників – створення умов для формування, поширення і впровадження ідей, спрямованих на вирішення професійних завдань якісно нового класу.

Список літератури:

1. Теория и механизм инноваций в рыночной экономике: моногр. / под ред. Ю. В. Яковца. – М.: Междунар. фонд Н. Д. Кондратьева, 1997. – С. 4.
2. Голяшкін О. В. Адміністративно-правове регулювання інноваційної діяльності в Україні: дис.... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / О. В. Голяшкін ; Нац. ун-т біоресурсів і природокористування України. – К., 2011. – С. 9.
3. Національна тристороння угода про зайнятість та робочі місця «Підвищення рівня зайнятості – ключ до посилення соціального захисту населення шляхом зростання економіки» від 01.06.2012 р. // [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://hrfiga.com/index.php?module=popt_base&op=view&id=792.
4. Кузнецова Н. Б. Професійний розвиток людських ресурсів інноваційного типу в умовах глобалізації / Н. Б. Кузнецова // Формування ринкової економіки : зб. наук. пр. – Спец. вип. у 3-х т. – Т. 1: Соціально-трудові відносини: теорія та практика, 2010. – С. 416.

Кучма О. Л.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри трудового права
та права соціального забезпечення
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна

ДОПОМОГА НА ПОХОВАННЯ ЯК ВИД МАТЕРІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА СТРАХУВАННЯМ У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМЧАСОВОЮ ВТРАТОЮ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», зокрема, статті 20 «Види матеріального забезпечення та соціальних послуг за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності» 1. За страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності надаються такі види матеріального забезпечення та соціальних послуг: 1) допомога по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворим дитиною); 2) допомога по вагітності та пологах; 3) допомога на поховання (крім поховання пенсіонерів, безробітних та осіб, які померли від нещасного випадку на виробництві); 4) оплата лікування в реабілітаційних відділеннях санаторно-курортного закладу після перенесених захворювань і травм [1].

Дискусійно допомогу на поховання визначати, як вид матеріального забезпечення у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності.

В законодавстві закріплені наступні визначення втрати працездатності. Тимчасова непрацездатність – це непрацездатність особи внаслідок захворювання, травми або з інших причин, що не залежить від факту втрати працездатності (пологи, карантин, догляд за хворим тощо), яка має тимчасовий зворотний характер під впливом лікування та реабілітаційних заходів, триває до відновлення працездатності або встановлення групи інвалідності, а в разі інших причин – до закінчення причин відсторонення від роботи [2].

Випадок тимчасової непрацездатності – тимчасова непрацездатність, яка триває безперервно від початку визначеного захворювання, травми тощо, підтверджується видачею листа непрацездатності з можливим продовженням лікування в одному або декількох закладах охорони здоров'я до відновлення працездатності, що підтверджується закриттям листа непрацездатності – «стати до роботи». У разі, якщо особа стала непрацездатною з приводу того самого захворювання, травми до виходу на роботу або відпрацювала неповний робочий день, випадок тимчасової

непрацездатності не переривається. При виникненні іншого захворювання, травми, відпустки в зв'язку з вагітністю випадок тимчасової непрацездатності вважається новим [2].

Згідно із частиною першою статті 27 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» допомога на поховання надається у разі смерті застрахованої особи, а також членів сім'ї, які перебували на її утриманні [1].

Як бачимо, для отримання допомоги на поховання необхідний інший юридичний факт ніж тимчасова втрата працездатності.

Юридичні факти у соціальному забезпеченні – це конкретні соціальні факти реального життя, які своїми ознаками відповідають моделі відповідної норми права, в результаті чого здатні за певних умов породжувати передбачені нормами права соціального забезпечення юридичні наслідки [3, с. 37].

Вважаю за доцільне внести відповідні зміни до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», врахувавши які юридичні факти є підставою для отримання якого виду допомог і соціальних послуг. Зокрема, в першій статті згаданого Закону, визначені види соціального страхування: у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності; від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності; медичне.

Враховуючи те, що перші два види соціального страхування передбачають такий вид виплати, як допомога на поховання, а у випадку нещасного випадку чи професійного захворювання передбачені і страхові виплати в зв'язку із смертю застрахованої особи-годувальника, доцільно визначення виду соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності після слова працездатності доповнити словосполученням «та/або смертю»; визначення виду соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності доповнити словосполученням «та/або смертю»; та внести відповідні зміни до інших положень Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Не вважаю доречним використовувати замість слова «смерть» слово «поховання», адже страховим випадком є саме смерть, а не поховання. Зрозуміло, що поховання є наслідком страхового випадку (поховання померлого – комплекс заходів та обрядових дій, які здійснюються з моменту смерті людини до поміщення труни з тілом або урни з прахом у могилу або колумбарну нішу, облаштування та утримання місця поховання відповідно до звичаїв та традицій, що не суперечать законодавству [4]), але підставою для отримання страхових виплат є

страховий випадок, підтверджений відповідними документами, які дають право на отримання допомоги, а не його наслідки.

Список літератури:

1. Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 23.09.1999 р. № 1105-XIV; [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1105-14>.
2. Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 09.04.2008 р. № 189 Про затвердження Положення про експертизу тимчасової непрацездатності: [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0589-08>.
3. Сташків Б. І. Юридичні факти в праві соціального забезпечення. – Чернівці, 2008. – 266 с.
4. Закон України «Про поховання та похоронну справу» від 10.07.2003 р. № 1102-IV : [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main/1102-15>.

Полишин Г. В.
студентка
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ ЖІНОК

На сучасному етапі розвитку держави особливого значення набуває вивчення та врахування зарубіжного досвіду правового регулювання трудових відносин. Проте національне законодавство не у повному обсязі слідує за нишніми тенденціями міжнародно-правового регулювання праці жінок. Це пов'язано з тим, що Україна залишилася єдиною державою пострадянського простору, в якій діє Кодекс законів про працю (далі – КЗпП України) початку 70-х років минулого століття, і не зважаючи на численні зміни, що вносились до КЗпП України за роки незалежності України, ряд положень чинного нормативно-правового акту не відповідає вимогам сьогодення.

Важливим кроком у реформуванні та оновленні трудового законодавства є підготовка проекту нового Трудового кодексу України № 1658 від 20.05.2015 р. (далі – ТК України), що покликаний удосконалити існуючі норми і розробити нові ідеї розвитку